

Na aarzelende start is Haaksbergse hospice volledig aanvaard

RAMONA PEERIK, MONIQUE HENDRIKSEN EN CORINNE WIND. BETTY MORSINKHOF

'Gaat het lopen?' Dat was de vraag bij de opening in juni 2017 van het Buurtzorghuis Haaksbergen. Het hospice is inmiddels omarmd.

BETTY MORSINKHOF

"Tijdens de open dag, gelijk na de opening, liep het storm. Mensen hadden geen idee wat een hospice is. Niet eens dat ze zo veel vragen stelden. Ze wilden zich gewoon een beeld vormen", zegt verpleegkundige Ramona Peerik. "Het woord hospice heeft een negatief imago. Daar ga je heen om dood te gaan. En dat is ook zo. Maar je bent er echt te gast, omringd door 24 uren verpleegkundige zorg. Alles wordt uit de kast gehaald om het jou naar de zin te maken."

Collega Monique Hendriksen knikt en zegt: "We begonnen met géén verwachtingen. En het is gegroeid, heel natuurlijk. Daar nodigt deze omgeving toe uit." Het hospice is gevestigd in het historische erve Kleinsman. Deze gerestaureerde boerenhoeve aan de Aaftinksweg, eigendom van de diaconie van de Protestantse Kerk Haaksbergen-Buurse, is omringd door weilanden. Een plek waar een serene rust heerst. De natuur beweegt mee met het hospice waar de dood nooit ver weg is. "Alsof dieren dat aanvoelen. Een fazant die tegen een raam tikt. Het torenvalkje dat vlakbij op een weidepaal zit. De koeien die ineens samendrommen in de wei. Een regenboog. Juist op het moment dat één van de gasten voorgoed de ogen sluit."

"Ik zie nog die oude dame binnenkomen, in een rolstoel. 'Och, wat mooi', zei ze. 'Mag ik hier doodgaan?'" zegt Corinne Wind. "Het idee 'wat doet het er toe als je toch doodgaat' is achterhaald. Waar en hoe, dat is van grote betekenis. We hadden gasten die deze plek kenden uit hun jeugd of die hier geregeld kwamen vanuit de paardenwereld. En mensen die op de boer hadden gewerkt. Deze omgeving maakt veel herinneringen los."

Niet snel te gek

Mondjesmaat druppelden in 2017 de gasten binnen, vooral uit de Achterhoek. Inmiddels heeft ook Haaksbergen het hospice ontdekt. Wind: "Goede verhalen gingen rond in het dorp. Over de prachtige natuurlijke omgeving. En dat hier echt héél veel kan. Binnen onze professionele kaders zoeken we altijd naar mogelijkheden om wensen te vervullen. Iets lekkers op wens bakken, het lievelingseten koken. Er heeft hier al eens een paard zijn hoofd naar binnen gestoken. Het is niet snel té gek."

Met huisartsen Anja van Kempen en Peter van der Lugt is een mooie samenwerking ontstaan. Maar ook de eigen huisarts kan zijn patiënt gewoon blijven volgen. De houten bank, geschonken door de Haaksbergse huisartsen, staat in een beschut hoekje op het erf, vlakbij de waterput. "Daar kun je genieten van de ondergaande zon. Hoe symbolisch."

Plezier

Onder meer van Samenloop voor Hoop, de Rotaryclub, en de RopaRunners kwamen giften binnen. "Daarvan konden we een elektrische rolstoel kopen. Er zijn gasten die je een enorm plezier doet met een wandeling in de natuur. Een Qwiek.up is aangeschaft, een apparaat dat beelden op een muur projecteert. Zo kon een gepassioneerde motorrijder zijn zelfgemaakte videofilmjes bekijken. Fantastisch vond hij het."